

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VOETBALCLUB DE 22 BILLEKES

klucht

door

Luk Gijsbrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.1849

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **VOETBALCLUB DE 22 BILLEKES** op te voeren moet de naam van auteur **LUK GIJSBRECHTS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/220/45
ISBN 978-90-385-00393

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Luk Gijsbrechts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

Paul, trainer van de 22 billekes

Peter, verzorger van de 22 billekes

Magda

Kristin

Thérèse

Annabel de speelsters

Jeanine

Paula

Maria

Lieve

Dirk, de vrijer of man van Lieve

Trainer van de Fluffy's (de tegenstander)

Plaats : De kleedkamer van de ploeg.

Paul, de trainer, staat zijn strategie op het bord te tekenen. Allerlei pijlen, nummertjes en ingewikkelde toestanden tekent hij. Peter, de verzorger, komt binnen, ziet Paul ingespannen bezig en blijft er even ongelovig naar kijken. Dan :

PETER : Gij zijt nen optimist gij.

PAUL : Dag Peter...waarom ?

PETER : En ne grote naïveling !

PAUL : Wat mankeert er jongen ? Ge zijt precies met uw verkeerd been uit bed gestapt. Waart ge er misschien liever wat langer blijven inliggen ?

PETER : Inderdaad ja, liefst nog een paar uurkes, maar ik denk dat ik alles bijeen genomen minder prut in mijn ogen heb dan gij. Gij zijt nog volop aan 't dromen.

PAUL : Maar waarom ?

PETER : Paul, wat zit gij daar nu allemaal op dat bord te kribbelen ?

PAUL : De strategie van de match !

PETER : Ziede wel dat gij nog droomt !

PAUL : Jongen, ik snap niet wat ge daar allemaal aan 't moemelen zijt.

PETER : Gij denkt toch niet dat ze iets gaan snappen van al wat gij daar op dat bord geflanst hebt.

PAUL : En waarom niet ? "Ons mannen" weten toch wat voetbal is.

PETER : 't Is duidelijk dat gij "ons mannen" nog maar alleen op een vergadering gezien hebt en dat dit uw eerste matchke is.

PAUL : Probeert ge mij bang te maken ? Peter, doe geen moeite...dat pakt niet. 't Is mijn eerste match, dat is waar, maar ik denk dat ik als trainer toch al wel de klappen van de zweep ken. Hoe zit het trouwens, zijn ze er al ?

PETER : Dat zou me verwonderen...maar ik zal eens gaan zien.

PAUL : Peter, als ze aangekleed zijn, stuur ze dan maar naar hier. Kunnen we samen de strategie overlopen en nog een beetje een "mental preparation" doen.

PETER : ...Gij zijt nen hele dikke naïveling.

PAUL : Als ge zo blijft doormemmen hadt ge beter in uw bed kunnen blijven liggen. Vooruit...ge hadt al terug moeten zijn.

PETER : OK...OK...ik ben al weg. Ik ga zien of ons voetbalvedetten hun shoes aan de juiste voet krijgen. (af)

PAUL : Interessante kerel zeg...dat noem ik nu echt overlopen van enthousiasme.

(Hij gaat door met pijltjes tekenen en geeft er in zichzelf pratend commentaar op. Peter komt na ongeveer 1 minuut terug op)

PETER : Er zijn al drie voetbalgoden gearriveerd.

PAUL : Drie ! Drie maar ! Hoe kan dat nu ! Over een dik halfuur moeten we op het veld staan.

PETER : Dan hebben ze toch nog altijd dik dertig minuten.

PAUL : Dat is toch geen manier van doen, hé. Zo kunt ge u toch niet voorbereiden op een kapitale match. Ge moet minstens anderhalf uur op voorhand in de kleedkamer zijn !

PETER : Ge meent dat toch niet hé ? Dat betekent dat ik 's zondagsmorgens nog een half uur vroeger moet opstaan om dat kot hier open te doen. Dat is geen sport meer, dat is een beestenkwelling. Dat gij 's zaterdagsavonds alleen maar naar uwen teevee kijkt en de beeldverslagen van de Duitse, Hollandse, Franse en Engelse voetbalmatches van buiten leert, dat is uw zaak. Maar ik ga graag eens ne keer uit ! Verstaat ge dat ? Nee zeker ! Enfin... er is in ieder geval één voetbalgodje dat erover denkt gelijk gij. Stond hier al een uur voor de gesloten deur te koekeloeren. Ah...hoordet...onze eerste vedette treedt binnen.

(We horen gestommel en Magda komt binnen. Ze kan amper haar evenwicht bewaren.)

MAGDA : Ah...dag Paul...hoe is het...amaai, dat is moeilijk lopen op die schoenen. Waarom zetten ze er in godsnaam al die topkes onder ? Zonder zou nogal wat gemakkelijker gaan.

PAUL : (lachje) Ja, op stenen is dat moeilijk lopen hé, maar op een voetbalveld hebt ge die topkes nu éénmaal nodig.

MAGDA : Waarom ?

PAUL : Waarom ? Wel, omdat ge zonder zou uitschuiven. Stel u maar eens voor. Er is veel modder op het veld...of...het heeft gevrozen of gesneeuwd, dan zoudt ge nogal ne gang gaan zonder topkes. Stel u voor dat ge met turnsloefen zou spelen. (lacht)

MAGDA : Ja ?...

PAUL :...Awel, dan zoude die topkes toch wel missen denk ik.

MAGDA : Paul,...voor wat dienen die dan eigenlijk...pakt nu als 't koud is.

PAUL : ...Die geven u steun, houvast op glad terrein...Zeg, ge houdt me voor 't lapje. Ge weet goed genoeg wat uw topkes doen als het koud is.

MAGDA : Nee.

PAUL : Hoe nee.

MAGDA : Maar nee, ik heb zo'n schoenen met topkes nog nooit aan mijn voeten gehad.

PAUL : Hoe dat ? Hoe komt dat ?

MAGDA : Omdat ik nooit mocht meespelen. Ze hebben me altijd invalster laten doen. Ik moest mij nooit omkleden. Ze hebben mij altijd gezegd dat ik nog tijd genoeg zou hebben om mij om te kleden als er iemand stopte met mee te doen. 't Is daarom dat ik vandaag voor de eerste keer die schoenen met die topkes aan heb en deze kleren ook...Ze staan me anders wel, hé, vindt ge niet?.. Ik vind dat plezant, precies of ik ga naar een karnavalbal.

PAUL : Ha, zo zit dat. Ik denk dat het dan misschien het beste is dat ge vandaag, in afwachting dat we op training uw plaats in het elftal bepalen, dat ge vandaag dus, terug invalster zijt.

MAGDA : Moet ik dan alles terug uit doen ? (Trekt truitje omhoog tot net onder haar borsten)

PAUL : Neeneenee...Ge moogt alles aanhouden.

MAGDA : Wanneer is 't spel uit ?

PAUL : Wablief ?

MAGDA : Wanneer stoppen ze...wanneer mogen we naar huis ?

PAUL : Zoals altijd zeker...om twaalf uur.

MAGDA : Oh...dat is goed. Ik wist dat niet, ziet ge. Ik moest toch altijd invalster spelen en na vijf minuten sjotten zegden ze altijd tegen mij dat ik naar huis mocht want dat er toch niemand zou stoppen met mee te doen en daarom bleef ik nooit tot het einde. Maar vandaag omdat gij hier voor de eerste keer zijt, heb ik tegen ons moeder gezegd dat ze het middageten zelf moest klaarmaken want dat ik echt niet wist wanneer ik naar huis mocht komen...Amaai, dat blijft niet goed zitten. (Ze friemelt aan haar borsten. Paul en Peter kijken mekaar aan) ...En dat doet wat zeer. Ge moet mij zo niet bezien. Ik denk trouwens dat er iets aan kapot is. Paul, ge moet dat eens nakijken. (Doet haar truitje weer omhoog.)

PAUL : Neenee !

MAGDA : Wat "neenee" ? (Ze haalt een paar scheenlappen van voor haar borsten weg) Ik haal toch maar gewoon die dingetjes van onder mijn trui weg.

PAUL : Magda, (zenuwachtig lachje) ...dat zijn scheenlappen.

MAGDA : Scheenlappen ?

PAUL : Beenbeschermers. Die worden onder de kous gestoken om het scheenbeen te beschermen.

MAGDA : Oh...ik dacht dat het een soort sportsoutien was. Moet dat zo dan ? (Steekt beenbeschermer in haar kous) Aak,...dat is een mottig zicht.

PAUL : Magda,...wil jij eens gaan zien of de rest er al is ?

MAGDA : Ja natuurlijk Paul. 't Zal wel efkes duren eer ik terugkom. Ik moet oppassen dat ik mijn benen niet breek hé...met al die topkes. (Voorzichtig schuifelend gaat ze af)

PAUL : Kan die voetballen ?

PETER : Die, die kent nog geen voetbal uit een tennisbal.

PAUL : Ik zal ze op training eens serieus onder handen nemen. Dan kunnen we nog zien of er voor haar toekomst zit in 't voetbal.

PETER : Als ballenraapster misschien ja.

PAUL : Niet zo negatief Peter, ge schrikt de meisjes af zo. Ik denk dat we vandaag met drie spitsen gaan proberen te spelen.

PETER : Vanvoor of vanachter ? (vragende blik van Paul) Jamaar, dat moet ge er voor hen bijzeggen !

PAUL : Peter, ik verbied u om zo te spreken. Zeker als de meisjes u kunnen horen. Verstaan ? Anders zal ik me genoodzaakt zien u een penetaire straf op te leggen. Ik ben er zeker van dat er talent zit in deze ploeg.

MAGDA : (Komt waggelend terug) Er zijn zes spelers, Paul, en Kristin komt direkt...dat is ons vedette. Zeg, ik heb juist in de spiegel gezien, en die scheendinges, dat is geen zicht zenne.

PAUL : Vandaag moogt ge ze uitdoen. Ge zijt toch invalster, dus...

MAGDA : Dank u Paul, dat vind ik heel lief van u.

KRISTIN : (Plat sprekend bonkig vrouwtje, op) Dag trainer. Welk systeem spelen we vandaag ?

PAUL : (Met vernietigende blik naar Peter) Met drie spitsen, kindje.

KRISTIN : Helahela, kindje - kindje...Pas op hé manneke, niet te famili-air worden want daar kan ik niet mee om. Ik ben hier om te

sjotten en niet om verleid te worden door een stukske trainer.

Als ge het tegen mij hebt : alleen over de voetbal ! Verstaan ?!

PAUL : ...t-t-tuurlijk...Kristin.

KRISTIN : En geen gepallepoot aan mijn lijf ! Da geldt vooral voor u verzorgerke !! Maakt me maar wakker als 't zover is. Ik heb ne frisse kater...die zeven duvels van gisterenavond dansen nog in mijne kop. (Gaat languit op bank liggen)

MAGDA : Kristin is de beste van de ploeg. De scheidsrechters geven haar altijd meer kaarten dan de rest van de billekes samen. En ze is in form !

PAUL : Hoe weet gij dat ?

MAGDA : Als ze den dag voor de match uit geweest is en ze heeft haar zeven duvels gedronken, dan is er geen enkele knoesel van de tegenpartij meer veilig...dat zei de vorige trainer toch altijd.

PAUL : Mijnheer Pieters ?

MAGDA : Ja...Ocharme de ziel...Ik hoop dat hij rap uit dat sanatorium komt... 't Was pertang ne kwieke mens voordat hij de 22 billekes kwam trainen.

PAUL : 't Is goed, Magda.

MAGDA : (We horen gemompel in de gang) Ochgod, daar hebt ge ze.

PAUL : Wie ?

MAGDA : Annabel en Thérèse. Dat zijn twee heel goei vriendinnen... altijd samen, maar slechte karakters. Die zitten altijd op mij te kappen. Ze zeggen dat ik niet kan sjotten, en dat is wel waar...hé Paul.

PAUL : Tja, dat kan ik niet weten hé Magda. Ik heb u nog nooit ZIEN sjotten.

MAGDA : Maar gij, met uwendiplom, gij moet dat toch aanvoelen.

PAUL : Ja Magda, maar...

MAGDA : Bezie me dan Paul, als ik loop...dan zit daar toch ne zekere stijl in (Ze loopt in slow-motion)

PETER : (Tussen zijn tanden) Zeg al rap dat ze kan sjotten, straks krijgt ze nog ne zenuwtoeval.

PAUL : Jamaar Peter, ik mag toch niet liegen...ik moet toch oprecht zijn.

PETER : Zeg haar dan dat ze het niet kan en neemt van mij aan dat ge heel oprecht geweest zijt.

MAGDA : Kijk dan Paul...Kijk hoe ik loop...hoe is spring. (Doet net of ze kopt. Thérèse en Annabel komen nu binnen)

THERESE : Ons Magdake maakt just ne goal sé Annabel.

ANNABEL : Ze kopt hem erin; hé Thérèse, precies echt.

THERESE : Dat wou ik just zeggen, precies echt. Als ze nog lang blijft oefenen thuis in haar keukeske, dan wordt ze misschien ooit nog wel eens een echte voetbalster.

ANNABEL : Ja...een keukentafelvoetbalster. (vettige lach van allebei)

MAGDA : Ge zijt jaloers. Ge zijt alletwee jaloers !!!

THERESE : Waar zouden we dan jaloers op moeten zijn schatje ? Op die papspierekes van u ?

MAGDA : Ge zijt jaloers...omdat...omdat...just omdat ge jaloers zijt.

(Weer vettige lach van Thérèse en Annabel)

KRISTIN : Mag die vettige lach wat zachter, astemblaift. Ik heb koppijn !
Magda, kom hier zitten en laat ze lullen.

THERESE : Och god. Ons Kristinneke speelt moeder kloek. Hebt ge weer een katerke kind ?

KRISTIN : En hebt gij weer azijn gedronken bij uw pistolekes vanmorgen ?

ANNABEL : Grappig. Haha. Heel grappig. Dag Paul. Een beetje zenuwachtig zeker, voor uw eerste matchke ?

THERESE : Wij niet. Wij gaan die Flying Fluffies zo zot spelen dat ze op 't einde niet meer weten waar hunne goal staat.

PETER : Als gijle van in 't begin al maar weet waar dat die van u staat.

THERESE : Ik dacht al dat ik hier iets miste, maar nee...onze Peter is er toch. En hij kan nog altijd even plezant uit de hoek komen, hé Annabel ?

ANNABEL : 't Is nen echte humorist. Ik heb pertang ook een plezant nieuwske voor hem. Den trainer van de Fluffies laat u weten dat er in 't zijnet van één van de goalen een gat zit.

PETER : Natuurlijk zit er een gat in. In een net zitten altijd gaten, daarvoor is 't een net, madam.

ANNABEL : Jammaar, dit is een groot gat, een héél groot gat zelfs, mijnheer.

PETER : En dan ?

ANNABEL : Tja...hij zei dat ze niet zouden spelen als dat gat niet gemaakt wordt en dat moest ik tegen de terreinverantwoordelijke zeggen en dat zijt gij.

PETER : Jamaar, wat kan ik daar nu aan verhelpen... Een gat is een gat
hé, moet ik het misschien dichtnaaien ?

PAUL : Vooruit Peter, legt er een paar knopen in.

PETER : Knopen ? Wat voor knopen ?

PAUL : Weet ik veel, zijt gij niet bij de scouts geweest ? Leg er knopen
in en zie dat dat gat dicht is !!!

(Peter gooit spons in emmer en kwaad af)

ANNABEL : Goed gezegd trainer. Dat kereltje moet dringend eens een
beetje bijgevezen worden. Terreinverantwoordelijke...verzorger...
mijn botten !

THERESE : Het enigwat dat vicieus Peterke wil hé, dat is ons billen
masseren. Maar dan heeft hij toch de verkeerde billen voor zich !

ANNABEL : Van die van mij blijft hij in ieder geval met zijn poten af.

PAUL : Maar meisjes...Peter is toch verzorger. Hij moet toch jullie
spieren opwarmen.

THERESE : Pffft... 't is te horen dat ge ne man zijt. Partij trekken
voor d'ander mannen. Ge valt me tegen.

ANNABEL : Onderkruiper.

(Ze gaan allebei zitten. Paul is wat uit zijn lood geslagen.)

PAUL : ...We zouden misschien al wat over de match kunnen klappen...in
afwachting dat de anderen komen. Is dat logisch dat die altijd
zo laat zijn ? (Niemand schenkt aandacht aan hem, behalve Magda
natuurlijk) ...Enfin, ze zullen wel gaan komen zeker... (Magda
knikt overtuigend van ja) ...We zijn toch al met vier nietwaar.
Ik dacht zo...

THERESE : Drie !!

PAUL : Wat zegt ge, Thérèse ?

THERESE : Drie !

PAUL : Wat drie ?!?

ANNABEL : Thérèse wil zeggen dat we nog maar met drie zijn...Magda kunt
ge toch moeilijk een voetbalster noemen. (tegen Magda) Kind, kijk
toch niet zo met die grote ogen, straks vallen ze nog uit uwe
kop.

MAGDA : Annabel...ik ben...

ANNABEL : Invalster schatje, en een invalster is geen voetbalster tot
ze nen bal aangeraakt heeft tijdens een match.

MAGDA : Maar Paul zegt...

THERESE : Moet gij nu alles geloven wat Paul zegt ? Trouwens, Paul weet al lang wat hij voor vlees in de kuip heeft, en dat is zeker geen voetbalvlees. Van het moment dat hij u hier zag binnen waggelen op dat paar shoes wist hij het, hé Paul.

ANNABEL : 't Kind kan niet sjotten Paul. Ze heeft kromme benen en ze valt over haar eigen voeten. Als ik van haar was, was ik al lang gaan vogelpikken.

MAGDA : (huilend) Jullie zijn slechte karakters, heel slechte karakters. (loopt af)

PAUL : (verzamelt al zijn moed) Was dat nu echt nodig ?

THERESE : 't Is toch de waarheid...ze kan niet sjotten.

PAUL : En hoe weten jullie dat dan ?

THERESE : Maar dat ziet ge toch aan haar. Diepzeeduiken in een kinderplopsbaddeke, dat zal ze misschien goed kunnen, maar voetballen, nee, dat is hopeloos.

ANNABEL : Vraag haar maar eens wat nen offside is. Dan antwoordt ze dat ze niet geïnteresseerd is in politiek. Kom nu hé...en dat zou kunnen sjotten zeker !

PAUL : Maar is dat nu echt nodig om haar zo te treiteren.

ANNABEL : Och zeg, zo'n truttemieke....allé, zoals ze daar bleitend wegliep.

THERESE : "Gijlie zijt slechte karakters gijlie" (Weer vettige lach van de twee.)

KRISTIN : (Liggend op haar bank) Gij weet natuurlijk wel wat nen offside is hé Thérèse ?

THERESE : (giftig) Natuurlijk weet ik dat !

KRISTIN : Als nen achterspeler nu een terugspeelbal geeft naar zijne keeper en er staat er nog éne van de tegenpartij tussen...Is dat dan offside ?

THERESE : ...Ge moet geen strikvragen stellen hé !

ANNABEL : Och, laat haar maar doen. Ze heeft het zuur na al die duvels van gisteren.

PAUL : Meisjes...asjeblijf. We moeten zo dadelijk een heel belangrijke match gaan spelen. Laat ons toch een beetje één-drachtig blijven. Hier, bezie dat...nog maar een goei twintig minuten, en we zijn maar met drie !! Waar blijft de rest ? Peter trapt het af, Magda trapt het af, iedereen trapt het hier maar af ! Er lopen meer

mensen weg dan er binnen komen.

(Lieve en Dirk komen op. Verliefd, hand in hand, ze hebben alleen oog voor mekaar. Ze gaan zonder een goeiedag in het verste hoekje van de kleedkamer zitten en beginnen mekaar te kussen.)

PAUL : (Tussen zijn tanden) Wie is dat ?

THERESE : Lieve.

PAUL : Ja, maar daarnaast, die gast, wie is dat ?

THERESE : Heure vent.

PAUL : Jamaar...wat komt die hier doen in de kleedkamer van een dames-voetbalploeg ?

ANNABEL : Ge ziet toch wel wat hij hier komt doen ! (doelt op gevrij)

PAUL : Dat bedoel ik niet...Ik bedoel, wat doet die hier ?

THERESE : Oh...dat bedoelt ge.

ANNABEL : Die twee zijn juist getrouwd Paul, ze kunnen mekaar nog niet missen.

THERESE : Dat betert wel na nen tijd.

ANNABEL : Maar ondertussen zijn ze nog overvol van mekaar. Als ge Lieve ziet, dan ziet ge Dirk, en omgekeerd.

THERESE : Precies ne Siamese tweeling.

PAUL : Die gast gaat straks toch niet mee op het veld zeker !

THERESE : Neenee...tot aan de krijtlijn gaat hij mee en daar blijf 'em staan.

PAUL : (na diepe zucht) Lieve...Lieve !!

LIEVE : (dromerig) Dag trainer.

DIRK : Dag trainer. (Opnieuw kussen. Het wordt Paul iets te veel en hij loopt af)

THERESE : Wat gaat 'em doen ?

ANNABEL : Weet ik niet...misschien gaat hij Peter helpen knoopkes leggen in het zijnet.

THERESE : Hij doet zenuwachtig hé, vindt ge niet ?

ANNABEL : Och, ge moet hem dat vergeven. De sukkel zit met zo'n ei in zijn broek omdat het zijn eerste match is...wa wilde na... Vertel liever eens hoe het gisteren in de Palace was.

THERESE : Oh, geweldig jong. Ik heb me geamuseerd...Die Mark, waar ik het daarstraks over had, dat is ne geweldige gast. Knap, lief, en hij kan dansen, godlievedeugd...Ge zoudt hem echt eens moeten zien. Hoe kwam dat trouwens dat gij er gisteren niet waart ?

ANNABEL : Ik kon niet. Ik moest op de klein van mijn zuster passen. Ze moest naar nen trouw en ik had haar al zo lang beloofd dat ik zou babysitten dus... Zeg, maar de vrijdagavond waarde gij er niet hé ?

THERESE : Nee. Ge gaat me niet geloven hé, maar dan moest ik babysitten bij de klein van mijn broer.

ANNABEL : Serieus?...Enfin kinneke, de vrijdag hebde gij toch ook 't één en 't ander gemist...Ik zijn daar ne Carl tegengekomen...nen bijou !

THERESE : Echt ?...en euh...hedde...

ANNABEL : Dat is zeker dat ik heb...euh...nen helen avond.

THERESE : Nen helen avond ?

ANNABEL : Natuurlijk. Wij hebben daar nog al een stukske afgedanst zenne. Geswingd, gerockd, geslowd...we hebben zelfs nen tango gedanst.

THERESE : Ooooh, ge hebt gedànst, nen helen avond...ik dacht al dat ge nen helen avond hadt ge..euh...had ge...

ANNABEL : Zeg, wat denkt gij nu van mij. Dat ik nen helen avond zou euh...geu...Trouwens als we nen helen avond zouden ge..euh...dan zou ik dat niet aan uwe neus hangen.

THERESE : Maar wij zijn toch vriendinnen. Ik dacht dat wij geen geheimen hadden voor mekaar.

(Paul terug op. In zijn kielzog volgen Jeanine en Paula.)

PAUL : Haast u wat. Ga maar ergens zitten.

JEANINE & PAULA : Hallo.

(Anderen zeggen ook hallo, zelfs twee gesmoorde hallootjes van Lieve en Dirk. Paula gaat onmiddellijk haar gezicht zitten poederen en Jeanine gaat naast Lieve en Dirk zitten. Ze begint tegen hen te praten. Het koppel kust rustig door.)

JEANINE : Hebt ge gisterenavond die laatste aflevering gezien van "Demonen in 't zand" ? Dat was spannend jong. Ge weet misschien nog wel dat Micheline, in de eerste aflevering, door hare man en haar beste vriendin in 't drijfzand was gegooïd. Ze wilden haar vermoorden om te kunnen trouwen en het geld van haar levensverzekering in te pikken. Maar Micheline werd op 't laatste nipperke gered door nen eenzame vent die daar in de bossen woonde, toen dat heure mond al vol zand stak en alleen haar ogen en hare neus nog boven dien blubber uitstaken. Awel, in die laatste af-

levering heeft Micheline wraak genomen. Eerst heeft ze die twee 'k weet niet hoe lang achtervolgd, zij op ne muilezel en die twee ander te voet. Die wisten niet dat zij het was, want ze had een masker op. Daarna werden ze bijna allemaal omvergelopen door een kudde vluchtende olifanten en tenslotte heeft Micheline dan zelf die vriendin en heure vent in dat drijfzand gesmeten. Ze was ondertussen heel sterk geworden want ze had jiu-jitsu geleerd. En die twee zijn verzopen. En dan is Micheline getrouwd met die eenzame vent en ze zijn aan de rand van die drijfzandvijver gaan wonen. Elke morgen hé, ging ze aan de rand van dat zand staan en gooide ze daar witte bloemekes op...Sé, dat hebbe kik niet goed verstaan. Ze was zo gekoejoneerd door die vent en toch gaat ze nog bloemekes strooien. Volgens mij was ze een kwink kwijtgeraakt...Spijtig dat ge hier geen drijfzand hebt...Ik denk dat ik die van mij er met zijn zatte botten ook al zou ingesmeten hebben. Want geloof maar niet dat ze iets met u inzitten, de venten. Het enige waar ze aan denken hé, dat is sex-sex-sex en nog eens sex.

PAUL : (telt) 1...2...3...4...5...6...Geweldig, we zijn al met zes... juist genoeg voor een volleybalploeg. Binnen een kwartier moeten wij op dat veld staan en we hebben nog niet eens ne keeper.

MARIA : (Komt binnen) Mannekes, mannekes...ik heb deze week iets meegemaakt sé...

PAUL : Daar is onze keeper sé.

MARIA : Och...dag mijnheer...u zijt den trainer zeker...aangenaam...ik ben de keeper. Mannekes, nu moet ge toch eens luisteren. Ge weet dat ik deze week met de kinderen naar 't buitenverblijf ben geweest. Willen die jong op een bepaald moment toch wel gaan badmintonnen in den hof zeker...en ik moest meedoen. Ge kunt toch niet altijd zeggen "nee mannekes, mamma heeft teveel werk om mee te doen", dus ikke mijn adidassloefkes aan en mee naar buiten...

PAUL : Maria, kan dat verhaal niet wachten tot na te match...ik heb ook nog iets te zeggen.

MARIA : Wachten tot na de match ? Zijde gij zot ? Neenee, ik ga dat nu vertellen, anders ben ik straks alles vergeten. Ikke dus mee naar buiten op mijn adidassloefkes. Ik krijg daar een raket in mijn pollen geduwd en ik moet achter dat net gaan staan. Wat gebeurt